

Sidste, om end maaskee ikke strax. Det forekommer mig nu, at allerede disse Yttringer maae vække Forbaiselse over det meget stærke og pludselige Omslag, der er fremkommet i hans Anskuelse. Men for yderligere at vise, hvad der dengang har været den egentlige Tankegang hos det ærede Medlem for Holbek Amts 2den Valgkreds, maa det maaskee være mig tilladt at oplæse endnu et Par korte Citater af Rigsdagsstidenden. Det ene findes i Folkethingstidenden for 1856 Sp. 2629 i det 51de Møde, hvor det ærede Medlem for Holbek Amts 2den Valgkreds henvender Taler til det daværende Medlem for Helsingør (Tiemroth), der da fremtraadte med Forbring om, at den Ordning, som nu er skeet, dengang maatte blive truften. Ved denne Leilighed udtrykker den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds sig blandt Andet saaledes: „Naar det ærede Medlem havde overveiet dette nøie, var han maaskee kommen til at gjøre en anden Betragtning, som ligger nær for Haanden, og som gjør, at jeg troer, man maae billige, at Finansministeren ved denne Leilighed har handlet, som han har gjort“ — Den ærede Rigsdagsmand vil lægge Mærke til, at dette Citat ikke er rettet imod ham, men at det tildeels er for ham; jeg har draget ogsaa det frem, fordi det forekom mig at indeholde en Forklaring af hele den Overgang, som er foregaaet i hans Mening — „ved at trække sig tilbage fra tillige at være de særlige Landsdeles Finansminister, den næmlig, at naar han skulde med Hensyn til dette Spørgsmaal optræde som Finansminister, saavel for Monarchiet som dets særlige Landsdele, saa skulde han varetage paa een Gang ganske forskjellige og til en vis Grad modstridende Interesser“ — saa raaber en Stemme: „Ja, det skal han ogsaa“, og den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds, som har en stor Færdighed i at svare paa alle saadanne Stemmer, svarer da derpaa: „Ja, det er især i Overgangstidpunkter overmaade Meget at forlange af een Person. Jeg vilde aldrig opfordre Noget dertil, men jeg vil endogsaa gaae videre, jeg vil sige, det er næsten formeget at vente af een Person, og det vilde være uretfærdigt og ufornuftigt af os, om vi ville prøve paa at paa-

tvinge Noget som helst denne Art dobbelte Egenstaber; den hele Idee om Ansvarlighed forsvinder derved“. Den ærede Rigsdagsmand vil vistnok indrømme, at dette Citat ikke er rettet mod ham, thi det indeholder in nuce de væsentligste af de Betragtninger, som han i de sidste Dage har fremført for os, men, som jeg ret strax skal vise, i en noget forskjellig Form. Den ærede Rigsdagsmand siger kort Tid efter i det samme Møde — det findes i den fornævnte Tidende Sp. 2633: „Vi maae, efterat have gjort det klart, at vi vilde have vor egen Finansminister, med hvem vi kunne forhandle om vor finansielle Administration — thi det er Hovedsagen, det er kun deri, Stridspunktet kan ligge“ (jeg maae bede den ærede Rigsdagsmand at erindre, at nu have vi en Finansminister, med hvem vi kunne forhandle om vor finansielle Administration) — „i næste Samling have en Mand, som efter kongelig Ordre stiller sig her som vor Finansminister — **lad ham saa være Monarchiets tillige**“. Det sidste af de Citater, som peges hen paa denne Sag, er allerede blevet anført af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Rimestad) og lyder saaledes: „Derfor det bevrøede paa mig“ — det er den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds — „at vælge mellem en særlig Finansminister, og at Monarchiets Finansminister ogsaa var vor, saa valgte jeg ganske sikkert det Sidste; det er et Spørgsmaal, om jeg kunde finde mig deri strax“. Dette „strax“ er noget saaledes op i de 5^{1/2} Aar, der ere gaaede hen, at det ærede Medlem nu stiller sig som den meest energiske Modstander af det, som han dengang „ganske sikkert“ vilde vælge. Og der var dog i 1856 en særdeles stor Opfordring for den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds til at udtale sig fuldstændigt og aabent om denne Sag, ligesaa fuldstændigt og aabent, som han nu i de sidste Dage har gjort; thi netop den samme Anskuelse, som nu er realiseret igjennem Beskjendtgjørelsen af 5te Octbr. 1861, havde dengang i denne Sal meget varme og meget dygtige Talsmænd. Det vil erindres, at Udvalgets Mindretal, hvis Ordfører dengang, hvis jeg ikke huffer feil, var det ærede